

---

# Guàrdia Vaticana - Guàrdia Suïssa

Autor:

Data de publicació: 15-07-2021

Custodis de la Guàrdia

SuïssaHelvetici

Svizzera Guard

Bandera de la Guàrdia Suïssa al pontificat de sa Santetat papa Francesc

actiu

Segle XVI-actual

país

Ciutat del Vaticà

fidelitat

Santa Seu

xicot

Exèrcit mercenari suís

funció

Seguretat interna i defensa militar de l'Estat

mida

110 soldats

confinament a barracons

Ciutat del Vaticà

Comandament alt

comandant

Christoph Graf

---

2n Comandant  
Francesc

Cultura i història

Empresari  
Sant Ignasi de Loiola  
San Martín de Tours  
Sant Sebastià  
Sant Nicolau de Flüe

lema  
Acriter  
et fideliter (en llatí: "Amb coratge i fidelitat")

Guerres i batalles

Saqueig de Roma

<https://www.guardiasvizzera.ch>

[edició de dades a Wikidata]

La Guàrdia Suïssa (en llatí: Custodes Helvetici; italià: Guardia Svizzera) és un cos militar encarregat de la seguretat del Papa i la Santa Seu. Un altre cos de guàrdies d'origen suís també es va encarregar de la seguretat del palau de Versalles (França) durant el regnat de Lluís XVI. El cap cerimonial de la Guàrdia Suïssa és el papa, sobirà de la Ciutat del Vaticà. Actualment, és l'exèrcit professional més petit del món, amb uns 100 soldats.

història

Guàrdies Suïssos Vells a Lausana.

La història de la Guàrdia Suïssa té el seu origen al segle XVI. Sixt IV ja havia signat una aliança prèvia amb la Confederació Suïssa i va construir casernes a "Via Pellegrino" preveient la possibilitat de contractar mercenaris

---

suïssos. El pacte va ser renovat per Innocenci VIII per utilitzar-los contra el duc de Milà. Alexandre VI els va utilitzar durant la seva aliança amb el rei de França. Durant el temps dels Borja, però, van començar les guerres italianes, en què els mercenaris suïssos eren un accessori a primera línia entre faccions bel·ligerants, de vegades per França i de vegades per la Santa Seu o el Sacre Imperi Romanogermànic. Els mercenaris van ser reclutats quan es va saber que el rei Carles VIII de França planejava una guerra contra Nàpols, entre els participants en el conflicte hi havia el cardenal Giuliano della Rovere, el futur Juli II.

Va ser creat el 21 de gener de 1506, tres anys després que el papa Juli II ocupés la catedral de Sant Pere i demanés als nobles suïssos la seva protecció, formant una companyia de 150 homes. En aquell moment, l'elecció lògica eren els mercenaris suïssos, a causa de la reputació que havien guanyat en les Guerres de Borgonya. La data oficial de la seva fundació és, per tant, el 21 de gener de 1506.

Guàrdia Suïssa amb el seu uniforme tradicional.

Diversos actes d'armes han immortalitzat la valentia d'aquests soldats, però el més memorable es va produir el 6 de maig de 1527 quan es van enfrontar durant el saqueig de Roma les tropes de l'emperador Carles V compostes per deu mil lansquenets, entre cinc mil i sis mil soldats espanyols i un grup irregular d'italians, tots comandats pel conestable Carles de Borbó.<sup>1</sup> Van lluitar davant de la basílica de Sant Pere i van continuar lluitant mentre es retiraven a les escales de l'altar major. Només 42 dels 189 guàrdies suïssos van sobreviure; aquests van formar un cercle al voltant del papa Climent VII i van aconseguir que escapés a través d'un passatge anomenat Passetto di Borgo que condueix al castell de Sant'Angelo. El capità de la guàrdia, Caspar Röist, ferit, es va refugiar a casa seva, on va ser assassinat per soldats espanyols davant de la seva dona.<sup>2</sup>

Recordant aquest fet, cada 6 de maig els nous elogiadors juren els seus càrrecs davant el papa i els ascendits prenen possessió.

La Guàrdia Suïssa no es considera pertanyent a cap altra organització: la seva funció exclusiva és la de l'exèrcit de l'Estat sobirà de la Ciutat del Vaticà. Està compost per un centenar de soldats: el Comandant, amb rang de coronel, que és la màxima autoritat del cos militar, el comandant adjunt de la Guàrdia Suïssa i un capellà, tinent coronel, un oficial amb rang de comandant, dos oficials de rang de capità, 23 comandaments intermedis no comissionats, 70 lloadors i dos bateria.

Estan entrenats en procediments moderns i manipulació d'armes com el fusell suís SIG 550, la metralladora HK MP5 i les pistoles SIG Sauer P220 i P226, encara que també se'ls ensenya a utilitzar l'espasa i el filferro. Reben lliçons d'autodefensa, així com instrucció bàsica en tàctiques defensives de guardaespalles similars a les utilitzades en la protecció de molts caps d'estat.

Els reclutes han de ser homes que compleixin els requisits següents:

El teu estat civil ha d'estar solter.

Mínim 1,74 m d'alçada.

Edat actual entre els 19 i els 30 anys.

Estar en possessió d'un títol professional de grau o batxillerat.

La teva fe ha de ser catòlica.

Titulars de nacionalitat suïssa.

Haver completat una educació bàsica a les Forces Armades suïsses i haver obtingut certificats de bona conducta.

La bandera porta a la part inferior els braços de Juli II, a la part superior els de l'actual papa i al centre els braços del seu comandant.

---

Poden casar-se si allarguen la seva matrícula dos anys més, requerint l'aprovació del capellà.

uniforme

Jurament de bandera.

L'uniforme actual va ser dissenyat pel Comandant de la Guàrdia Jules Répond (1910-1921) inspirat en els frescos de Rafael i no en un model que s'atribueix a Miquel Àngel, com s'afirma. Els colors corresponen al livery (basat en l'escut) de la Casa de Della Rovere, a la qual pertanyia el papa Juli II, per la qual cosa es considera un dels uniformes militars actius més antics del món, sent molt més colorit, alegre i brillant que el que ja tenien a finals del segle XIX: la morrió, ornamentada amb una ploma vermella o blanca, segons el grau o rang; els guants blancs, la placa de pit, que encara té una reminiscència medieval, i la morrió, negra o metàl·lica, que és similar a la que portaven els soldats espanyols al segle XVI. El color vermell va ser introduït pel Papa Lleó X, en referència a l'escut dels Mèdici. L'uniforme bermejo dels oficials es basa en el que van portar els guàrdies de l'Imperi espanyol durant el regnat de Felip II. Estan armats amb filferro i espasa, encara que en servir afegixen armes modernes d'infanteria, pistoles, metralladores, subfusells i fusells d'assalt, així com explosius amb els quals realitzen un alt entrenament militar professional i tàctic.

Els guàrdies suïssos no porten correctament botes altes, tot i que porten sabates de cames, subjectes a alçada del genoll per una guarnició daurada i cobertes per leggings depenent de l'ocasió i el temps. Aquest uniforme expressa l'alegria de ser un soldat, de lluitar i d'estar al servei del Papa. Encara que també el color vermell simbolitza la sang de la despena en defensa del Papat.

caserna

La Guàrdia Suïssa té la seva seu davant del Palau Apostòlic Pontifici.

Vegeu també

Cos de Gendarmeria de la Ciutat del Vaticà

Vedella

Guàrdia Noble

Guàrdia Palatí

Pontifici de Zuavos

Referències

? Chastel, André, *El Saco de Roma, 1527*, Madrid, Espasa Calpe, 1986, ISBN 84-239-5282-7 pàg. El grup heterogeni, segons Chastel, estava format per "tres grups en conflicte permanent: un era el de les deu mil lansquenetes, comandades per Frundsberg, un gegant tronador. tots ells protestants —luterà—, que venien d'Alemanya per abolir el poder pontifici tant espiritualment com temporalment. La cavalleria d'aquest grup va ser comandada per un preciós capità de vint-i-cinc anys, el Príncep d'Orange. El segon grup estava format pel contingent espanyol dels tercios —entre cinc i sis mil homes— que havien arribat, via Gènova, per humiliar el príncep de l'Església que es va atrevir a resistir a l'emperador [...] Hi havia, per fi, un tercer grup d'irregulars italians de tota mena [...] aquestes tropes només vivien en saquejos i extorsió, ja que el conestable no tenia prou fons per pagar els salaris promesos."

? "Guàrdia Suïssa. Història." (en anglès). Consultat el 30 març 2019.

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: **Guàrdia Suïssa pontificia**

Web oficial (Inclou fotografies)

(alemany) (en anglès) (francès) (italià) Web oficial

Prensa ACI

Dades de projectes Wikimedia: Q171504 WorldCat VIAF Identificadors : 134191354 ISNI : 0000 0001 0663 6155 GND : 2127514-2 LCCN : n94069781 NKC : olak2004203660 AAT : 300265778 HDS diccionaris i enciclopèdies : 008624 LIR : 1126